

بررسی تطبیقی مضامین عاشقانه در اشعار حسین منزوی و ناظم حکمت

پروین رحیمی*، دکتر محمدتقی یونسی رستمی،

1396-9-12

چکیده عشق، احساس و میل شدید قلبی به امر یا چیزی است که فرد را شیفته و دلباختگی خود میکند. عشق را میتوان حسی والا و ارزشمند در درون انسان دانست که اگر فردی مسیر درست عاشقی را بیابد به بالاترین درجه کمال انسانی نایل میشود. مضمون عشق در ادبیات جایگاه والایی است و بسیاری از شاعران از آن سخن گفته‌اند. شناخت دیدگاه‌های مختلف در مورد عشق، ما را درک بهتری از فرهنگها و اندیشه‌های جوامع میرساند. از اینرو این پژوهش با روش توصیفی - تحلیلی و با هدف بررسی تطبیقی مضامین عاشقانه در شعر حسین منزوی و ناظم حکمت در پی یافتن ماهیت عشق در دو فرهنگ و دیدگاه مختلف است. نتایج حاصل از این پژوهش نشان داد که: در بخش عاشقانه‌های فردی هر دو شاعر بیشتر به حوزه‌ی عشق به معشوق پرداختند البته ماهیت معشوق در نگاه دو شاعر اندکی متفاوت بوده است. توجه منزوی به مبحث عشق به خداوند یکی از وجوه تمایز میان دیدگاه او و ناظم حکمت است. در بخش مضامین عاشقانه‌های اجتماعی، هر دو شاعر به مضامینی چون: عشق به وطن، آزادی و هم‌نوع اشاره کرده‌اند. اما ناظم حکمت، بنابه دیدگاه فکری خود - ملهم از مبارزات سیاسی- به مضامینی چون عشق به عدالت اقتصادی، اجتماعی و ارزشهای انسانی نیز اشاره داشته است. در مجموع میتوان بیان کرد که حسین منزوی بیشتر به عشقهای درونی و فردی توجه نشان داده ولی ناظم حکمت، مضامین اجتماعی را مورد تأکید قرار داده است. قالب شعری منزوی عمدتاً غزل است ولی ناظم حکمت خود مبدع نوعی از قالب شعری شعر نو در کشور ترکیه بود.

کلمات کلیدی : واژه‌های کلیدی: ادبیات تطبیقی، ادبیات غنایی، غزل، عاشقانه، حسین منزوی و ناظم حکمت.

[Islamic Azad University, Rasht Branch - Thesis Database](#)

[دانشگاه آزاد اسلامی واحد رشت - سامانه بانک اطلاعات پایان نامه ها](#)